

SBOROVÁ SHROMÁŽDĚNÍ

Prosinec 2001

10.00	ČK	P. Václav Slouk Jiří Gruber	2. prosince 1. adventní	9.00	BD	Jiří Malý, VP
		<i>Ekumenická bohoslužba, přímý přenos ČT</i>		10.00	Kuř	Jaroslav Vitek, VP
14.15	Rych	Jiří Gruber		13.45	Tiř	Jaroslav Vitek, VP
8.30	BK	Olga Tydlitátová	9. prosince 2. adventní	9.00	BD	Jaroslav Vitek
10.00	ČK	Olga Tydlitátová		9.45	Tiř	Jiří Malý
		<i>Zpívejte, čest uzdejte... Štefáčkova, Plech, Králouš</i>				
8.30	BK	Jiří Gruber	16. prosince 3. adventní	9.00	BD	Jiří Malý
10.00	ČK	Jiří Gruber		10.00	Kuř	Jaroslav Vitek
		<i>Ars brunensis chorus - Martinů, Janáček</i>		13.45	Tiř	Jaroslav Vitek
14.15	Rych	Jiří Gruber				
10.00	BK	Olga Tydlitátová <i>dětské bohoslužby</i>	23. prosince 4. adventní	9.00	BD	Jaroslav Vitek
15.00	BK	Olga Tydlitátová	24. prosince Štědrý den	16.00	BD	Jiří Malý <i>Cantate Domino</i>
23.00	ČK	Olga Tydlitátová <i>Károvec</i>				
8.30	BK	Jiří Gruber, VP	25. prosince Narození Páně	9.00	BD	Jaroslav Vitek, VP
10.00	ČK	Jiří Gruber, VP <i>Cantate Domino</i>		10.00	Kuř	Jiří Malý, VP
				13.45	Tiř	Jiří Malý, VP
9.00	BK	Josef Veselý	26. prosince Štěpána	9.00	BD	
9.00	Rych	Jiří Gruber, VP <i>dětské bohoslužby</i>				
9.00	BD	Jan Pokorný <i>spolu se sborem Brno II</i>	30. prosince Neděle po vánocích	9.00	BD	Jan Pokorný <i>spolu se sborem Brno I</i>
17.00	ČK	Olga Tydlitátová	31. prosince Starý rok	17.00	DB	Jaroslav Vitek
10.00	ČK	Jiří Gruber, VP	1. ledna Nový rok	9.00	BD	Jiří Malý, VP
				10.00	Kuř	Jaroslav Vitek, VP
				13.45	Tiř	Jaroslav Vitek, VP

LEGENDA: BK Betlémský kostel BD Blahoslavův dům
ČK Červený kostel Tiř Tiřnov
Rych Újezd - Rychmanov Kuř Kuřim

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

SETKÁVÁNÍ

Prosinec 2001

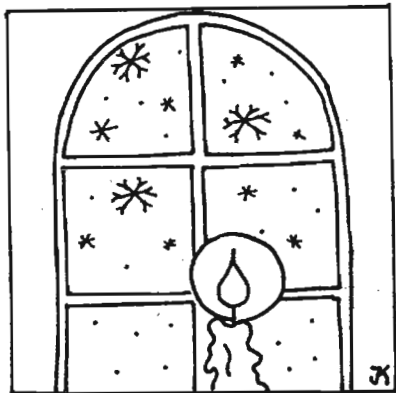
Ročník 3

Číslo 10

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK

JE ADVENT

Je advent
A proto se těšíme
A proto vzpomínáme

Je advent
A proto se ve ztišení
Těšíme na toho, který přijde
A vzpomínáme na ty
Kteří odešli

Je advent
A proto doma chystáme
Sváteční hostinu
Pro všechny blízké

Je advent
A proto v srdcích chystáme
Místo pro lásku
Pro víru
A pro naději

David Mikolášek

ÚVODNÍK

O UŽITEČNOSTI BRZD

Z každého supermarketu, hypermarketu, leč i šopu a vetešnictví na mě začnou jukat Vánoce po americku i po česku, ježíšek nebo santaklaus - podle toho, který zákazník má být zrovna víc přilákán. A z každého tamějšího reproduktoru začnou vřestět vánoční koledy. Bez svátků samých už by se to letos zřetelně obešlo, slaví se už od poloviny listopadu v supermarketech, hypermarketech, šopech i vetešnictvích. Nakupuje se to, co ještě nemáme, dost často hlavně proto, aby z toho zakrátko byla veteš.

A ovšem i nejpravdivější obraz světa - televizní obrazovka - tuto slavnost všemožně podporuje. Pravím všemožně, neboť někdy je to činěno decentně, jindy humpolácky, ještě jindy ovšem tak, že se vám nepokrytě vysvětlí, na čem záleží. Je to myslím dobře, když nás televize nenechá tápat. Pozoruhodným toho projevem je tento krátký, mnohokrát denně opakovaný, reklamní šot: Do záběru vjíždí staré auto, hezký sice udržovaný, dnes už kategorie Vintage, ale co platno, nejnovější BMW to není (je to Octavie někdy ze začátku šedesátých let). Křepce z ní vyskočí dokonale oblečený a učený mladý muž, krasavec, napomádovaný až srdce usedá. Na takovou drobnost jako zabrzdit auto zaparkované ve svahu nemá čas myslet - spěchá za úspěchem. Ještě ho na okamžik zdrží hovor z mobilu, také už ne nejnovějšího. Kdosi na něj mluví, ale krasavce to očividně nezajímá. Zahodí tedy nepotřebný telefon a odchází do banky pro nový. Než za ním zapadnou dveře, už se tam připlete jakýsi staroch. Jaká hanba - zvedl ze země starou věc, pohozenou zbytečností. Naslouchá tomu, co kdosi povídá do telefonu, a odchází, vlastně odklopýtá (jak komické, když někdo kulhá!) z obrazu. Je starý, má zájem o to, co je staré a k zahození - pryč s ním! Pokud jde o to staré auto, to teď odjede samo, po chvilce je slyšet, jak s řinkotem kamsi narazilo, bude od něj pokoj. Na očích nám zůstává jen vrátivší se úspěšný mladý muž. Zahodil starý mobil, z banky si hrdě nese ten nejnovější. Každý ať se na vlastní oči přesvědčí, že staré krámy a staří lidé jdou do šrotu. Jakkpak by to nebyla pravda? Viděli jsme to přece na vlastní oči v televizi!

Čím rychleji kdo zahodí staré, tím dřív si musí pořídit nové. Reklama se ani nenamáhá vysvětlovat proč. Musela by připustit, že za rok bude nový mobil opotřebovaný, za dva roky bude z nového BMW ojetina, za pár let nebo týdnů bude z mladíka dokonalého zevnějšku starý člověk. Přiju jak jemu, tak autorovi reklamního šotu, aby ve stáří nekulhali. Ale neumím si být jist, zda je dobře, když je nezajímá, k čemu jsou užitečné brzdy. Třeba k tomu, aby dnes něco ještě nebylo potřeba zahodit. Třeba i k tomu, aby věci, které jsou užitečné, vydržely jako užitečné o rok nebo o týden déle. Třeba k tomu, aby úspěšný člověk nebyl tolik nebezpečný těm, kdo se mu připlou do cesty. Třeba by se tu dal uskutečnit i malý krůček k vědomí, že pohrdání starými lidmi ještě nikdy žádné společnosti neprospělo. Chtělo by to i před těmito Vánocemi přibrzdit.

Jaroslav Vitek

PŘEČETLI JSME ZA VÁS

Ve svém bytí touží člověk být potvrzen člověkem a v bytí druhého chce spatřovat přítomnost. Lidská osoba potřebuje potvrzení, člověk je potřebuje, protože je člověkem. Zvíře nepotřebuje být potvrzováno, neboť je nepochybně tím, čím je. U člověka je tomu jinak: vyslán z říše přírodních druhů do výzvy osamocené kategorie, obklopen chaosem, jenž se zrodil spolu s ním, potajmu a plaše vyhlíží po nějakém přitakání, že smí být, a toho se může dostat jen od lidské osoby lidské osobě; tak si navzájem podávají lidé nebeský chléb bytí svých vlastních já.

Člověk by měl nejprve sám poznat, že konfliktní situace mezi ním a druhými jsou jen důsledky konfliktních situací v jeho vlastní duši, a pak by se měl tento svůj vnitřní konflikt pokusit překonat, aby nakonec vyšel ke svým bližním jako proměněný a upokojený a dokázal s nimi navázat nové, proměněné vztahy. Člověk se přirozeně snaží tomuto obratu, z hlediska jeho běžného vztahu ke světu nanejvýš zraňujícímu, vyhnout tím, že toho, kdo jej takto volá (nebo svou vlastní duši, pokud jej volá ona), odkazuje na skutečnost, že na každém konfliktu mají vždycky podíl dva: pokud se tedy po něm chce, aby se od tohoto problému odvrátil ke svému vnitřnímu konfliktu, měl by udělat totéž i jeho partner. Ale fundamentální omyl tkívá právě v tomto způsobu vidění, v němž se individuum chápe pouze jako jedinec, proti němuž stojí ostatní jedinci, a nikoli jako opravdová osoba, jejíž proměna napomáhá proměně světa. Záleží pouze a jediné na tom, zda začnu sám u sebe, a v tomto okamžiku se nesmím starat o nic jiného na světě, než právě o tento začátek.

Martin Buber: Náznaky, str. 44 a 46 (vyd. Naklad. Franze Kafky, 1996) - vybrala Eva Pilátová

Při všech možných příležitostech nám dává náš Vesmír na srozuměnou, že se v něm něco děje. Ontogeneze a snad i fylogeneze živého, pozorována dostatečně zblízka a dostatečně otevřenými očima, dává znát, že každému z jejích účastníků, každé živé bytosti o čemsi jde. Na něčem záleží a málokdy je všechno jedno. Živé je živé jen potud a do té chvíle, dokud mu o něco běží. A živé samo je výsledkem dění neživého - ať už je chápeme spíš jako jeho výkvět, anebo jako tumor. Člověk, kterému o něco jde, si tedy nemusí připadat osamělý a bezmocný, ztracený v hluchých prostorách. Je zatím posledním vyjádřením toho, oč v celém Vesmíru jde. Na rozdíl od svých předchůdců o tom může vědět, přemýšlet a může se k tomu vztahovat s kritickým odstupem. Je mimo pochybnost, že člověk na svém prostředí a na Vesmíru vůbec bytostně závisí. Dnes však není vyloučeno ani to, že svět do budoucna závisí na člověku.

Jan Sokol: Rytmus a čas, str. 272 (vyd. OIKOYMENH, 1966) - vybral Jaroslav Vitek

(Rozhovor s ministrem Jaroslavem Tvrdíkem: Vy jste věřící?)

Jsem přesvědčený ateista. Ale na téma víra jsem několikrát hovořil s hlavním kaplanem Armády ČR v situaci, když jsme se rozhodli pokřtít naši malou dceru...

U obřadu byly otázky, na které jsem musel odpovědět Ano, a týkaly se víry a křesťanství. Dokázal jsem si nalézt paralelu, která mi, přestože jsem ateista, umožňovala na tyto otázky Ano odpovědět. A myslím si, že v hloubi duše přes ten přesvědčený ateismus u mě nějaká víra existuje... Já jsem si to nevykládal striktně tak, jak bible a zákon káže, ale byla to spíš víra v dobro, spravedlnost, budoucnost a v této souvislosti jsem tu paralelu mezi vírou v boha a hodnotami, které vyznávám, dokázal najít. Moje životní filozofie, myslím si, má v tomto bodě s vírou v boha mnoho společného.

Lidové noviny, 26.10.2001 (Pátek) - vybral Jan Franců

Na podzim ohlásil proslulý lovec nacistů Simon Wiesenthal, který v prosinci oslaví 93. narozeniny, že přestává pracovat. V interview pro list The Sunday Telegraph prohlásil, že "už našel všechny nacisty, které hledal" a že je "všechny přežil". - "I kdyby ještě nějakí žili, po kterých jsem nepátral, je už pozdě na to, aby byli předvedeni před soud. Byli by příliš starí, takže má práce skončila."

K Wiesenthalovým slovům se vyjádřil vedoucí jeruzalémského Centra Simona Wiesenthala Efraim Zuroff. Podle jeho názoru žije ještě na světě dost nacistických zločinců, které je třeba předat spravedlnosti, mezi nimi Konrád Kalejs (za války působící v Lotyšsku) či Kazys Ciurinskas (za zločiny v Litvě a Bělorusku) či Estonec Harri Mannil (žije ve Venezuele) a Ukrajinec Bogdan Kozij (údajně žijící v Kostarice). "Ze skutečnosti, že Wiesenthal končí s činností, lze vyvodit jediné ponaučení, totiž že nejvyšší odpovědnost za pronásledování válečných zločinců neleží v rukou jedinců či organizací, ale jsou za ni odpovědní vlády jednotlivých států," prohlásil Zuroff.

Z Roš Chodeš, věstníku židovských náboženských obcí v českých zemích a na Slovensku (listopad 2001) - vybrala Eva Šimková

Laskavý čtenáři, jenž miluješ světlo, pohodu a lidskou toleranci, odhod' prosím tuto knihu. Přenechej ji pastvě mrchožroutů, živících se bídou a mrazem. Čtení této knihy věru nikoho nepotěší. Jde o strašlivou bilanci lidského selhání. Došlo k němu ne v době válečného šílenství, ale ve chvílích míru. Ne v rachotu válečných zbraní a vybuchujících gejrů země, ale za vůně kvetoucích šeříků. V poslední květnový den léta Páně 1945 z Brna směrem k rakouské hranici vytryskla hučící lidská řeka utrpení, žalu, nejistoty a bolu. "Kdo to sám neprožil, nedokáže si takové utrpení vůbec představit... Ochrnutý židovský chlapec musel s námi. Jako Žid proklet, jako Němec vyhnán - nenávisť nezná slitování," zaznívá z jedné vzpomínky. I historikovi se chvěje ruka při psaní těchto řádků. Slyše úločky osudů, přepadají ho příboje otázek, na něž nelze odpovědět...

Autoři a pamětníci předložené knihy nám připomněli něco, co český čtenář zná z praxe, metod a nuancí nacistického teroru... Kniha čtyř našich bývalých spoluobčanů je výzvou k naší odpovědi.

Ján Mlynárik: Audiatur et altera pars; z předmluvy k dokumentárnímu sborníku "Němci ven! Die Deutschen raus! (Brněnský pochod smrti 1945)"; vyd. Dauphin, 2001 - vybral Ctirad Novák

Při příležitosti oslav státního svátku Rakouska se v chrámu sv. Štěpána v Braunau am Inn odehrála světová premiéra díla Missa Heroica brněnského skladatele Pavla Smutného (1975).

"Hrdinská mše" pro smíšený sbor, žestě, tympány a varhany byla uvedena jako část ekumenické mše na počest odpůrců nacismu. Dílo vzniklo v letech 1998-1999 na podnět rakouské historičky Ermy Putz, která se věnuje studiu rakouských dějin spjatých s 2. světovou válkou, jejím objevem se stala osobnost donedávna neznámého Franze Jägerstättera (1907-1943), rolníka ze Salcburska, popraveného nacisty. Rakouská katolická církev nyní usiluje o jeho blahorečení. Jägerstätter byl jedním z mála Rakušanů, kteří odmítli nastoupit vojenskou službu v nacistické armádě. Jeho odpor k nacismu posílil i fakt, že se dozvěděl o likvidaci mentálně postižených dětí. Poté co odmítl nastoupit v roce 1943 vojenskou službu, byl odsouzen k trestu smrti a popraven. Vězeňský kaplan, který jej v posledních okamžicích navštívil, prohlásil, že Jägerstätter byl jediný světec, kterého ve svém životě potkal. Uvedení mše v Braunau am Inn mělo též výrazně symbolický rozměr. V tomto městečku, které je jen 30 km vzdáleno od rodné vesnice Franze Jägerstättera, se narodil Adolf Hitler.

Eva Jiráková v Lidových novinách 8.11.2001 - vybral Jiří Gruber

ROZHOVOR

Hledejte a naleznete (Mat. 7,7)

S VÝTVARNICÍ VLASTOU ŠVEJDVOU HOVOŘÍ EVA ŠIMKOVÁ.

Paní Vlastu Švejdovou znají určitě nejen všechny děti, ale i jejich rodiče, ba i jejich prarodiče, protože paní Švejdová je známou ilustrátorkou dětských knih. Vyzdobila jich svými obrázky na sedm desítek, dvě knížky pro děti dokonce sama napsala. Její tvorba je radostná, laskavá, tak jako sama autorka, která žije v Brně a je členkou Bratrské jednoty baptistů. Je milo pobývat v její přítomnosti a při pohledu na její obrazy v duchu parafrázujete známou píseň: Chval Pána svého kresbou a jásej radostí... A tak hned na začátku jsem požádala:

Paní Švejdová, povězte něco o své cestě k víře.

Já pocházím z nevěřící rodiny a jediný, kdo mně někdy něco pověděl o Bohu, byla moje babička. Protože ale bydlela v Praze, nebyl ten kontakt s ní tak častý, ale vím, že jsem nějakým způsobem v Boha věřila. Vzpomínám si, že jsem měla takovou zvláštní dětskou víru v Boha a dokonce jsem se svými kamarádkami chodila do kostelů na bohoslužby - to mě bavilo. Ale potom v těch padesátých letech, kdy se zrušilo náboženství ve školách a všechno bylo vedeno tím směrem, že Bůh není, tak se to ve mně nějak potlačilo - myšlení, modlitby a dětské moje hovory s Bohem. Až v pubertě to silně propuklo. Uvědomovala jsem si svou existenci, tu jedinečnost a neopakovatelnost lidské bytosti. Stále jsem o tom přemýšlela a ptala se jaký smysl má život, proč se člověk narodí, a velice jsem toužila po Bohu. Domnívám se, že většina mladých lidí prožívá totéž. V dospívání je těžké, aby se člověk srovnal sám se sebou, ale jestliže má to štěstí, že mu někdo ukáže na Boha a správně ho zorientuje, hledání je mnohem jednodušší.

Pro Vás to tedy bylo nesnadné?

Pro mne to bylo docela těžké, protože v mém okolí nebyl nikdo, kdo by mně posloužil a vysvětlil duchovní věci. Ta moje dětská víra už nestačila na všechny tyto otázky. Já jsem potřebovala bližší kontakt s evangeliem - dnes to tak mohu říct, protože už vím, o co se jedná. Potřebovala jsem slyšet zvěst evangelia a tím vlastně odpovědět na význam a smysl života. Potom to na mě dolehlo v době, kdy mně tragicky zahynul sedmnáctiletý bratr. Mně bylo čtyřicet a měla jsem už dvě malé holčičky, a tak mě to hluboce zasáhlo nejen jako sestru, ale i jako matku. Velice úporně jsem se snažila dopídit existence Boží. Hledala jsem a v podstatě přes všechny možné filosofické a humanistické směry, které svým způsobem směřovaly k jakémusi smyslu života, jsem se pracně dopídlila ke křesťanství. Když mě potom přítelkyně pozvala do Bratrské jednoty baptistů, tak jsem už byla připravena, velice hladová a ochotná přijmout evangelium. Vzpomínám si na ten den, když jsem tam přišla, bylo velice těžké kázání, a protože jsem bibli neznala, tak jsem tomu moc nerozuměla, ale srdcem jsem cítila, že to je ono, že je to pravda, že tam zůstanu.

Takže jste ve svých zápasech zvítězila. Změnil se potom Váš život?

Pochopitelně, můj život, moje názory a hodnoty se změnily. Tím, jak jsem uvěřila a přijmula Ježíše Krista jako svého osobního Spasitele, se vlastně změnil i způsob mé tvorby. Některé věci jsem opustila, jiné ve mně Pán Bůh prohloubil. Opravdu Duch svatý mě velice úzce vedl ve všech věcech a já jsem tomu rozuměla, že nikdo by mně lépe neporadil než Bůh, který věděl, co potřebuji, co mám opustit, čeho naopak se mám přidržet. Opravdu jsem měla v tom začátku úžasné vedení, byla jsem poslušná a Pán Bůh mně žehnal. A to, co jsem opustila, to jsem viděla, že Bůh při tom není, tak mně naopak požehnal v jiných věcech.

Jak tuto změnu přijalo Vaše okolí?

Je pravda, že někteří přátelé a kolegové mě považovali, že jsem se asi..., prostě, že mně přeskočilo. Říkali: "Ta Švejdová je nějaká divná, vona někam chodí a věří v Boha, kdoví, jak to s ní je - jestli je psychicky v pořádku." Setkala jsem se i s tím, že jsem přišla o některé tzv. přátele v uvozovkách, některé lidi jsem musela opustit, protože jsme si neměli co říct. Já jsem v podstatě všem svým přátelům svědčila a řekla jsem jim o Bohu a podle toho, jak se k tomu postavili, jestli se tomu vysmáli, tak jsem odešla; ale měla jsem to štěstí, že převážně bylo mé svědectví přijato pozitivně. Některí z mých přátel uvěřili velice spontánně, jiní jsou k víře tolerantní, další se postupně, jak léta plynou, k duchovním věcem dostávají, mnozí z mých přátel jsou věřící a tak jsme nejen přátelé z mládí, ale jsme i sourozenci v Kristu.

Já si myslím, že mezi umělci je hodně věřících lidí. Každý je nějakým způsobem křehký a někdy se stane, že je brzy na dně a že Boha velice potřebuje, aby nemusel svůj život řešit jiným způsobem. Anebo zase není materialisticky založený, vždyť každý umělec ví, že napřed je myšlenka, kterou potom ztvárňuje. Z mých spolužáků na Střední uměleckoprůmyslové škole v Brně, z těch 28 absolventů je dnes asi 17 aktivních křesťanů. Některí se stali kazateli, někteří odešli ke katolíkům a jsou vysvěcení jáhny a někteří kreslí dále i při té službě, někteří toho nechali a jsou evangelisty na plný úvazek. Byli jsme opravdu zvláštní třída a jsem vděčná Pánu Bohu, že si nás tak vedl.

Říkala jste, že se Vaše tvorba po tom, co jste uvěřila, změnila. Jak si to máme představit? Třeba v námětech?

Tenkrát jsem se převážně živila kresleným humorem. A ten kreslený humor byl světský. Nechci říct, že můj humor byl drsný, on byl vždycky laskavý, vždy se motal kolem žen a dětí, ale byly některé věci, které třeba mohly sklouznout do nějakých lechtivých jakoby náznaků a jinotajů, a to jsem už po uvěření nebyla schopna kreslit. Začala jsem se za tu svou tvorbu modlit a vím, že se pak Pán Bůh k tomu také přiznával. Obrázek mi třeba vyšel na titulní straně, což byl pro mne, pro rodinu i finanční přínos, protože titulní strana se honorovala lépe než normální kreslený vtip. Po určité době jsem přešla k ilustraci dětských knížek a tam to už bylo bez problémů. Věřící člověk a umělec byli v souladu.

Našla jste svou oblast působení, svůj úkol. Ilustrovala jste na 70 dětských knížek od leporol pro ty nejmenší až po knihy pro školáky. To je požehnaná práce.

Za všechnu tu práci se modlím, leporola patří mezi první věci, se kterými děti přicházejí do styku a kreslím pro děti tak do třetí třídy. Jsem ráda, že jsem mohla ilustrovat Karafiátovy Broučky, i když jsem z toho měla po panu Trnkovi velkou obavu. Dopadlo to dobře. Uvědomila jsem si, že Broučky ilustroval také Ondřej Sekora a že je mohu dělat po svém. Dnešní děti jsou zvyklé na jasnou barevnost, kdežto Jiří Trnka měl trochu zastřeně, melancholické, poetické pojetí.

Vy jste se, paní Švejdová, už od mládí chtěla stát malířkou?

Asi ano, když se mě v první třídě ptala paní učitelka, čím budu, tak já jsem řekla, že budu malovat obrázky pro lidi. Nedokázala jsem si to ještě nijak definovat, ale ono se to skutečně stalo. Asi bych se těžko v jiné profesi někam zařadila. Bylo to u mne takové velice silné už dětské přání.

Jste maminka čtyř dětí. Jsou také výtvarně nadané?

Tak synové jsou velice výtvarně nadaní. Nejstarší syn Ruda vystudoval výtvarnou školu a teď je z něho docela úspěšný mladý malíř. Už měl hodně výstav a maluje takové abstraktní věci, které jsou velmi příjemné. Mladší Petr teprve půjde na střední školu a také se pokouší

dostat na výtvarnou. Dcery: nejstarší Markéta je učitelka, žije na Vysočině, je vdaná a má čtyři děti. Druhá dcera Dita je psychologka a pracuje v misijní organizaci na vysokých školách Křesťanské vyučování a život. Ale to by bylo dlouhé povídání.

Vratme se ještě trochu nazpět. Jak to tenkrát Vaše děti přijaly, že Vy sama jste uvěřila?

Tak vlastně tenkrát jsem měla jen ty dvě dcery. Ta mladší to přijala velice krásně, čistě a jednoznačně, jak dokážou děti. Myslím, že jí bylo jedenáct let a když jsem ji posadila a vyprávěla jsem jí, proč jsem se rozhodla dát život Pánu Ježíši, tak v podstatě tentýž den to udělala také. Rozplakala se, udělala kompletně pokání ze svých hříchů, všechno jasné pochopila, napsala báseň o Pánu Ježíši a vlastně už tenkrát našla smysl života. Dodnes v podstatě pracuje v misijní organizaci. S tou starší dcerou to bylo pro mě docela obtížné. Byla tehdy v pubertě a moje rozhodnutí jí bylo velice nepříjemné a byla ve vzdoru. Byla jsem z toho velice nešťastná, až mně jedna sestra ve sboru poradila, ať se s tím moc netrápím, ať se za ni hlavně modlím, že Bůh si ji povede svou cestou. No a Pán Bůh to vyřešil tak, že jí dal kamaráda z věřící evangelické rodiny z Vysočiny. Začali jezdit na hory, tam se setkala s věřícími lidmi a pak přijela jednoho dne z Prahy a měla bibli v kůži vázanou. Nebyla to ta bible, kterou jsem jí já stále podstrkovala. Přátelství potom přerostlo ve vztah, který vyústil v manželství, takže Pán Bůh si použil jejího budoucího muže, aby se dozvěděla o Pánu Bohu. Dnes jsou oba věřící lidé, svůj dům na Vysočině propůjčili na kazatelskou stanici a u nich v domě se křesťané scházejí v neděli k bohoslužbám. Řekla bych, že Pán Bůh koná nad naše očekávání. Nikdy bych si byla nepředstavila, ani bych si to nezasloužila, abych měla věřící děti. I ti moji kluci opravdu věří a berou to vážně. U nás ten život někdy nebyl jednoduchý a oni to taky neměli jednoduché, ale viděli, že nám Pán Bůh pomáhá. A to bylo asi pro ně to nejdůležitější. Takže všechno, co jsme vlastně prožili zlého, jim posloužilo k dobrému.

Na čem v současné době pracujete?

Teď jsem dokončila a odevzdala Slabikář pro první třídu. Je to týmová práce, ale i pro mě velmi náročná, protože je tam 370 barevných ilustrací. Dokončuji ještě dva pracovní sešity, které jsou také výrazně ilustrované, protože pro prvňáčky je třeba mnoho obrázků. Letos jsem mohla taky ilustrovat knížku o Pánu Ježíši dětem, kterou napsala dětská lékařka paní Miriam Holíková. Je to převyprávěné evangelium pro menší děti. A taky mi vyšla druhá autorská knížka. Ta první se jmenuje "Kaštanek" a teď ta druhá "Na hradě už nestráší". Je to příběh z Vysočiny kolem hradu Pernštejna, z míst, kam se provdala moje dcera, takže je to tak trochu o těch mých čtyřech vnučkách, o dětech z Vysočiny a o prázdninách.

Slabikář tedy dostanou prvňáčci do rukou příští rok?

Ano, ale ne všichni, protože teď je víc nakladatelství a učitelé mají možnost si vybrat. Ale doufám, že bude dobrý a že se zavede. Před lety jsem pro prvňáčky ilustrovala matematiku a prvouku Cestíčku do školy a pro druhou třídu Český jazyk. Mám už určité zkušenosti s těmi učebnicemi a vím, že je důležité, aby to byly příjemné knížky a děti se z nich rády učily.

A teď dovolte něco osobního. Vaším manželem je kazatel Bratrské jednoty baptistů bratr Vlastimil Pospíšil. Jak byl přijat do rodiny?

Náš život byl velice zašmodrchaný, všelijak rozervaný. Já jsem po jisté době zůstala s dětmi sama; dcery byly v podstatě dospělé, ale kluci byli ještě malí. Byla jsem rozvedená a byla jsem s nimi sama a můj nynější manžel je vlastně takovým darem od Pána Boha. Jsme spolu šest let. On je velkým požehnáním pro celou naši rodinu i pro ty kluky, kterým pomáhal v určitých etapách života. Manžel je teolog a všichni v něm máme velkou duchovní oporu a vlastně v pozdním věku takový pěkný život. Jsem za něj velice vděčná i děti jsou vděčné, protože starším dcerám je dobrým přítelem a duchovním rádcem a synům krásným vzorem.

BYLO

FÓRUM 2000 a mezináboženský dialog

Iniciátory akce s názvem Fórum 2000 se stali v roce 1997 nositel Nobelovy ceny míru americký spisovatel a filosof Elie Wiesel a prezident Václav Havel. Z původně jednorázové akce se stala série konferencí, odrážejících životní postoje zástupců různých kultur a náboženství a jejich názory na současný stav světa, který eskaloval až k ohrožení samého života naší planety.

Setkání duchovních představitelů jednotlivých světových náboženství se na závěr letošního zasedání Fóra 2000 konalo 16. října v katedrále svatého Víta v Praze a dokumentovalo společný postoj - čerpat právě lidství z věčných zdrojů a čelit možnosti stát se nástrojem zneužití silami zla.

Zástupci křesťanů, židů, buddhistů, hinduistů a islámu předložili ve svých meditacích a modlitbách snahu o vzájemné poznávání a porozumění ve jménu nastolení míru ve světě s vědomím, že dějiny nejsou výsledkem samovolně chaotického pohybu směřujícího k záhubě, ale důsledkem morálních a duchovních postojů a činů.

Celé setkání vedl a moderoval prof. Tomáš Halík, člen organizačního výboru Fóra. Tento katolický theolog zdůraznil potřebu mezináboženského dialogu, který by pomáhal řešit celosvětové problémy lidství. Biskupka ČČSH Jana Šilerová připomněla Ježíšova slova o hledání Božího království a spravedlnosti, které má mít přednost přede vším ostatním.

V podobné tónině se nesly i zpívané žalmy pravoslavného duchovního. Z úst amerického židovského rabína zaznělo slovo o odpovědnosti za současný svět. Hinduistický myslitel poukázal na božské jádro zasuté v nevědomí současného člověka, obklopeného agresivitou, nepřátelstvím a nenávistí. Elie Wiesel meditoval nad nemocí světa způsobenou odklonem od Božího řádu. Duchovní obřad zakončil islámský představitel modlitbou z koránu: Konejme dobro a přejme si, aby je i všichni lidé konali.

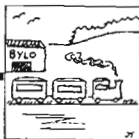
Projev prezidenta Havla shrnul celé setkání důrazem na nezbytnost rozvíjet kromě horizontální roviny lidského myšlení i vertikálu vztahu k tomu, co člověka přesahuje a zavazuje.

Naděje, že světlo Ducha nemůže pohltnout žádná temnota, symbolizovalo i světlo svíček, zapálených na závěr představiteli i věřícími jednotlivých náboženství.

Při sledování tohoto shromáždění mi vytanul na mysli úryvek dávno přečtené básně Jindřišky Mikoláškové "Můj Bůh":

...řekl mi:
že ví kdo kdy a jak a kde ho hledá
že slyší ty
kdo klanějí se soše
a slyší ty
kdo chválí Mohameda
a slyší ty
kdo chválí Ježíše
a že jednou
všem
na srdce láskou napíše JSEM.

A nezbývá než dodat: staň se...

RETREAT AKADEMICKÉ YMKY V BĚLČI

Retreat, setkání Akademické Ymky, se uskutečnil 26.-28. října 2001 v táboře J. A. Komenského v Bělči. Sjelo se nás asi třicet. Je potěšitelné, že asi 20 účastníků bylo do třiceti let. Do retreatového dění se zapojily i dvě děti, Filip a Johanka.

Začalo se v pátek večer. Po večeři měl přednášku MUDr. Pavel Čapek na téma Úzkost a deprese v moderním současném světě. Při své přednášce rozlišil depresi jako diagnózu a její běžné užití, např. "depky" před přednáškou. Depresi z psychiatrického pohledu, psychotickou, trpí 1% lidí, běžně však z depresích mluví většina lidí. Přednáška byla přehledná, bylo v ní uvedeno množství příkladů a zabývala se i depresemi a sebevraždami u dětí.

V sobotu dopoledne měli své vystoupení manželé Hofmanovi. Karel Hofman je filosof a zajímá se o umění, Jitka Hofmanová je psychologka a také se zabývá uměním. Svě přednášky dělají společně. Téma zůstalo stejné z minulého dne. Manželé Hofmanovi se zkusili podívat na postmoderního člověka tak, jak přijímá úzkost a to, co leží ještě pod ní, to nazvali chaosem. Tento termín si vzali z přírodních věd a potom v diskusi mu odmítli dát předznačení jako dobrý nebo zlý. Byl pro ně příkladem pohybu, který vede k řádu. Svou přednášku doprovodili množstvím příkladů z nejnovějších amerických filmů i televizních seriálů. Postmoderní hrdina se s chaosem vypořádá tak, že chaos přijímá za svůj, a tak ho zvládá. Po přednášce se rozvinula živá diskuse.

Sobotnímu odpolední patřily procházky, večer se sešla členská schůze AY, na které se mluvilo o tom, že by Akademická Ymka měla lépe o svých přednáškách a retreattech informovat. V neděli dopoledne byly bohoslužby, kázal na nich Filip Susa, absolvent ETF UK. Po obědě jsme se rozjeli do svých domovů.

Jiří Šimsa

ŠKOLKA MLÁDEŽE V ROVEČNÉM

9. - 11. 11. 2001

Milý čtenáři,

mým úkolem na tomto místě je podat ti krátkou zprávu o listopadové školce mládeže, která se konala v malebném prostředí vysočinské vesničky Rovečné.

Ale čím začít?! Poetickým popisem nádherného svěžího počasí, či oslavnou ódou, již by se zasluhovalo složit ke cti kuchařkám, babičkám, maminkám a tetičkám za úchvatné pokrmy a bohaté svačinky, které pro nás přichystaly, nebo se rovnou zmínit o tom, jak probíhaly naplánované přednášky při neplánované absenci jednoho z přednášejících, pana MUDr. Remeše?

Pořadí jistě není to podstatné. Důležité je, aby bylo řečeno všechno. Jenže to nejde. Tak tedy stručně: bylo nás tu pár farářů, pár školáckých veteránů a spousta omladiny (celkem asi 65). Ta - míněna především její chlapecká část - měla dost sil na to málem zbořit tělocvičnu, ve které jsme spali, či dostatek ambicí vystřídat v sobotu večer na pódiu pozvanou hudební skupinu Down Bellow. Po zahájení školky páteční pobožností, burtovém táboráčku a krátké noci nás čekal blok dopoledních přednášek. To znamená pozoruhodná promluva bratra Františka (katolický kněz P. Trtílek z Klobouk u Brna) o svátostnosti církve a výklad brněnského evangelického faráře, který pohotovně nahradil zdravotními neduhy stíženého dr. Remeše, o přístupu k biblickému textu. A odpoledne bylo na vybranou - procházka, meditace, básně a fotografie bratra Františka, fotbal a

vzápětí bojovka či práce s Biblií. Každý z nás si vyvolil, co mu bylo třeba, a pak musel naznat, že jeho volba byla v každém směru správná.

A večer v pološeru tanečního sálu místního kulturního domu byla už naše těla unášena rytmem sugestivní hudby již výše zmíněných Down Bellow. Nedělní romantické ráno, tráva třpytící se jinovatkou, jasná obloha a podzimní slunce vytáhly nás ven ze spacáku, kostelní zvony svolaly nás do kostela a kazatel (Daniel Blažek z Břeclavi) pozval k bohoslužbám s večeří Páně.

Nakonec jsme se spojili v jeden kruh, neboť takové společenství člověka umocňuje, a rozloučili se s písní na rtech. Děkujeme Vám, Rovečňani a SOMáci, za další krásnou školku!

Marta Popelářová

DVACET KILOMETRŮ NA JIH OD BRNA

Brněnské společenství občanů německé národnosti pořádalo 2. listopadu (o Dušičkách) u památníku za Pohořelicemi pietní shromáždění s katolicko-evangelickou pobožností. Pozváni byli prelát L. Horký z Brna a místní děkan V. Severa, za ČCE far. O. Tydlitátová a C. Novák, který po přečtení určeného textu z Knihy Moudrosti (3,1-9) oslovil přítomné krátkou homilií:

Vážené dámy a pánové, milí bratři a sestry v Kristu, stojíme zde na velmi smutném místě... Naše starozákonní (deuterokanonické) čtení v nás navozuje vzpomínku na smrt bezmocných, trápení vysílených, trýzeň spravedlivých. Nesmírné množství občanů mého města - starci, ženy, děcka, civilisté - zde trpělo, stovky jich přišly o život a jejich mrtvá těla ležela nepochována na těchto polích. Jako český theolog o tom mohu, i při vědomí zvláštních historických souvislostí, mluvit jen s ustrnutím, ve velké pokoře a kajícím duchu. Vskutku - co jiného zbývá než lkát: Pane, smiluj se nad námi!

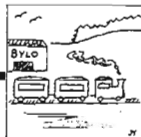
My jsme však dnes tento černý kříž na pokraji Pohořelic neobstoupili jenom jako symbol děsivého příběhu smrti, ale zcela vědomě se spolu stavíme pod kříž Ježíše Krista, Pána obětovaného za naše viny, božského Bratra všech smrtelných, vykupitele stvoření lkajícího a sténajícího. V tomto světě jsou násilí a odvěta, zneuctění člověka a strach články začarovaného kruhu navzájem se vyvolávajícího a umocňujícího zla. Pán však kletbu prolamuje (J 16,33): „Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět!“ Smíme věřit, že konečné řešení (Endlösung), poslední soud a definitivní vyústění není v rukou lidí. Bůh si ve svém z mrtvých vstalém Synu ponechává poslední slovo nade všemi tragédiemi dějin i jednotlivých lidských životů, nad jejich krutostmi a selháními, nad ztraceností lidí pod mocí smrti. Proto smíme, vzpomínajíc dnes obětí brněnského pochodu smrti, vzít naprosto vážně velké poselství Knihy Moudrosti a připojit k němu vděčné své Ano a Amen:

„Duše spravedlivých jsou však v Boží ruce a trýzeň smrti se jich nedotkne. V očích nemoudrých vypadali jako mrtví, v jejich skonu se spatřovala záhuba, v jejich odchodu od nás zánik. Oni však jsou v pokoji; i kdyby se lidem zdálo, že jsou trestáni, mají plnou naději na život věčný... Hospodin bude jejich králem na věky. Kdo na něho spoléhají, porozumějí pravdě. Věrní zůstanou při něm účastní jeho lásky. Vždyť milost a milosrdenství patří jeho vyvoleným.“

Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista, který sebe samého vydal za naše hříchy, aby nás vysvobodil z nynějšího zlého věku podle vůle našeho Boha a Otce. Jemu buď sláva na věky věků. Amen.

Vzpomínková bohoslužba, již se účastnil i představitel města Pohořelic a početná skupina někdejších Brňanů žijících od poloviny roku 1945 v Rakousku, zahrnovala dále čtení evangelia, ř. k. promluvu a společné modlitby.

CN

DVAKRÁT CANTATE DOMINO

"Bratří, modlete se i vy za nás! Pozdravte všechny bratry svatým políbením." Těmito slovy z Pavlovy epištoly Tesaloničtům se s naším pěveckým sborem Cantate Domino loučil místní pan farář Jan Cieslar, když jsme po malém koncertě v domově důchodců v Karvině odjížděli zpět do Brna. A to pozdravení patří vám všem v obou brněnských sborech.

Do Karvině jsme byli pozváni sborem Slezské církve evangelické a.v., abychom při bohoslužbách zazpívali několik písní z našeho repertoáru a bratr farář Gruber posloužil kázáním. Byli jsme přijati v jejich sborovém domě, který stojí přímo

na náměstí tohoto velkého hornického města. Přijetí bylo srdečné a bratrské, stejně jako rozhovory v rodinách, kde jsme byli na jednu noc ubytovaní, ukázaly, že i když se vidíme poprvé, myslíme a jednáme stejně, něčím jsme si blízcí. Luterské bohoslužby v neděli ráno byly slouženy v polštině, tak jak je ve sboru zvykem - pravidelně se střídají české a polské. Náš pan farář ovšem mluvil česky. Byli jsme pozváni k večeři Páně: spolu s bratřími z Karvině jsme poklekali před stolem Páně a dostávali chléb a víno. Při přijímání hráli a zpívali tři mladí ze sboru, jak jsme se později dozvěděli, dva z nich byli syn a dcera pana faráře. Na plánovanou prohlídku města zbylo málo času, zato povídání po obědě ve sborovém sále nebralo konce. Ještě vybylo trochu času na nákup drobností s křesťanskou tematikou ve sborové prodejně Agapé a ujížděli jsme do domova odpočinku ve stáří, který spravuje Slezská diakonie a kam také pan farář Cieslar a další členové sboru pravidelně docházejí. Koncert spojený s pobožností proběhl v dojemně krásné atmosféře vděčnosti a lásky a my jsme si opět uvědomili, jak je dobře, že zpíváme a můžeme takové chvíle prožívat.

Život sboru v Karvině je úzce propojen s činností Slezské diakonie, o které nás pan farář Cieslar informoval a také nás zavedl do azylového domu pro cca 60 mužů, kteří se ocitli v bezvýhodné situaci. K tomu ještě krátká informace:

Slezská diakonie (SD) byla založena r. 1990. Její hlavní činností je pomoc lidem postiženým, starým, bezdomovcům, a formou poradenství i lidem, kteří se dostali do nejrůznějších těžkostí. Provozuje sedmnáct středisek ve čtyřech úsecích činnosti:

Speciální pedagogika - SD v sedmi střediscích pečuje o mentálně a kombinovaně postižené děti, mládež i dospělé.

Gerontopéče - tři střediska péče o staré občany.

Azylové domy - SD poskytuje ve dvou střediscích ubytování mužům bez domova.

Poradenství a městská misie - zde odborní pracovníci ve dvou poradnách poskytují pomoc především obětem trestných činů, týraným nebo zneužívaným ženám, pro které je v nouzovém případě připraveno ubytování.

Prodejna literatury a kopírovací centrum je také nedílnou součástí práce SD. Toto středisko je zároveň kontaktním místem pro lidi, kteří se ocitli v nouzi a nevědí, kam se obrátit. Novým projektem je výstavba chráněných dílen s ubytováním pro postižené v Českém Těšíně. To je jen stručný výčet činnosti Slezské diakonie, která je řízena ústředím v Těšíně.

A TO DRUHÉ Z CANTATE DOMINO?

Možná všichni nevíte, že náš sbor, který po osm let obětavě vedla sestra Lydie Pospíšilová, má od letošního října nového sbormistra. Je jím bratr Libor Nykodým ze sboru Brno II. Zakladatelce a dlouholeté dirigentce za její po všech stránkách kvalitní vedení a za všechno společně prožité děkujeme a současně se těšíme na další práci s dirigentem novým - a jak jsme již poznali, bude to práce stejně radostná a prospěšná.

L. Marková

Z EMAILOVÉ POŠTY:

11. září se rozhodně stalo zlomovým dnem v povědomí nejen obyčejných Američanů, ale v povědomí každého z nás. O důkazech se není třeba rozepisovat, protože každý den se o nich dovidáme ze všech zpráv. Několik následujících postřehů z amerického prostředí může ilustrovat atmosféru, kterou poslední události vyvolaly.

Televizní monitory jsou v Americe všudypřítomné, a tak jsme tragédii sledovali v podstatě v přímém přenosu. Pýcha newyorského panoramatu se zhroutila, tisíce lidí zahynuly a přinejmenším toto město už nikdy nebude stejné jako dřív. Teroristé dobře věděli, jaký psychologický dopad bude mít celodenní přemítání o novém nebezpečí, a proto naplánovali útok na ráno. Zpravodajské stanice nehovořily několik dní prakticky o ničem jiném (a tento stav trvá vlastně dodnes). Většina škol, veřejných institucí a obchodů byla ten den uzavřena ne snad kvůli obavám z dalších útoků, ale spíše kvůli obecné náladě. Nedalo se učit, pracovat, myslet na něco, či mluvit o něčem jiném.

Přesto však se mi zdá, soudě ve srovnání s reakcemi českých a evropských médií a bezpečnostních sil, že v Evropě poslední události obecně vnímáme citlivěji než obyčejní Američané. Toto není jen můj názor, ale potvrdilo jej i několik Američanů. Snad prý jde o geografickou blízkost Evropy k Blízkému východu. Možná také Amerika dostatečně důvěruje opatřením své vlády, která ji neustále ponouká "žít normálně".

Útoky rovněž vzbudily novou vlnu patriotismu. Jak už bývá v této zemi zvykem, patriotismus se stal nejen národním mýtem, ale výrazně se odráží v církevním životě a ve vnímání náboženství i politiky obecně. Byl vyčleněn den modliteb za všechny oběti útoku a jejich rodiny. Heslo *'Bůh žehnej Americe'* dostalo nový význam a národní vlajky se třepetají na každém autě a jsou vylepeny v každém okně. Vytvořen byl slogan *'Stojíme jednotni'* pro situace válečné.

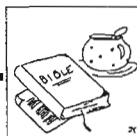
Našli se ale také další "patrioti", kteří situaci nezvládají a posílají hromadné emaily vyhrožující cizincům. Jiní dávají najevo nelibost kvůli Američanům blízkovýchodního původu. Těchto lidí je ale zanedbatelné množství. V typicky otevřeném a pozitivním přístupu Američanů k cizincům a nově příchozím se nic nezměnilo.

Nyní se čeká na další vývoj událostí s určitým napětím, ale také s důvěrou ve vládu, která se těší nebývalé podpoře. V budoucnu se snad tedy nedočkáme dalších nepříjemných překvapení.

Na Vánoce se rád zase ukážu v domácím prostředí.

Zdraví Ondřej Dusík, USA

DOMÁCÍ POBOŽNOST

Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli.

1. Korintským 8,9

Je tomu už několik let. Byl jsem pozván na střední školu, abych studentům pověděl něco o Vánocích. Takové příležitosti "miluji". Člověk si doma láme hlavu, jak to co nejlépe povědět, a pak ho stejně nikdo neposlouchá. Nedělám si o těchto nárazových akcích žádné iluze. Do třídy mě přivedla zástupkyně ředitele. Převážně dívčí třída je neukázněná. Příchod učitelky ani hosta je zjevně nijak nepřekvapil. Děvčata dál pokračovala ve svých rozhovorech, čtení časopisů a jídle. Pár jich vstalo. V duchu hledám alespoň jednu vstřícnou tvář. Za sebou slyším typický mentorský hlas: "Vy jste neslyšeli zvonit? To jste se nemohli najíst o přestávce? Jak to, že nejste přezutí? Musíte dělat ostudu, zrovna když vám vedu hosta? Posadte se." Pak mě paní zástupkyně představila a odplula ze třídy. Mě nechala napospas 30 rozjiveným děvčatům. Přemýšlel jsem, jak začít. Vytahovat poznámky, které jsem si připravil, by bylo trapné. "Sedněte si," povídám. "Vidím, že od mého mládí se toho ve škole příliš nezměnilo. My jsme se chovali úplně stejně." (My bychom si sice něco podobného nedovolili, ale co by člověk neudělal, aby se žactvu alespoň trochu nepřiblížil...) Zabralo to. Pár tváří se usmálo. Zkousím pokračovat. Hodina nakonec proběhla docela v klidu. Dokonce se i na něco ptali.

Večer jedu navštívit jednu ze svých oveček. Statečná ženská. Uvěřila asi před 3 lety, ale starosti a trápení, které má doma, bych nikomu nepřál. Od prázdnin nebyla v kostele. Pokouším se vyvědět, co se stalo. Nic zvláštního. Je pouze unavená a bezradná. Všechno se jí zdá složitější a komplikovanější. V Boha věří dál, ale zdá se jí cizí, vzdálený, lhostejný.

Snažím se jí povzbudit. Pokouším se povědět, že s námi Bůh jedná skrytě a dlouhodobě. Abrahamovi, Mojžíšovi nebo Jeremiášovi to také často připadalo beznadějně a chtěli už se vším skončit. A přece Bůh i zlé věci obrátil k dobrému. Josefa bratři prodali do otroctví a po letech se s ním mohou setkat jako se svým zachráncem. Izrael se ocitl ve vyhnanství, Jeruzalém byl zničen a přece se nakonec vrátili domů duchovně silnější a upřímnější. Pán Ježíš také zemřel, ale byl vzkříšen.

Jenže všechny tyto moudrosti na zklamanou sestru nezabírají. Ona zůstává na všechno dál sama a život jí zatím utíká pod rukama. Už nemá sílu se tomu vzepřít. Připadám si trapně. Já sám podobné starosti nemám. Mě doma čeká hodná žena a poslušné děti. Snad bylo dobré, že se alespoň mohla se vším někomu svěřit.

Když jedu zpátky autem domů, skládám si dnešní dojmy. Děvčata ve škole mě začala poslouchat, až když jsem naznačil, že jsem ještě nezapomněl, jak jsem sám seděl jako žák v lavici. Mentorování paní zástupkyně bylo zjevně neúčinné. Lidé přijímají pouze toho, o kom ví, že je na jejich straně.

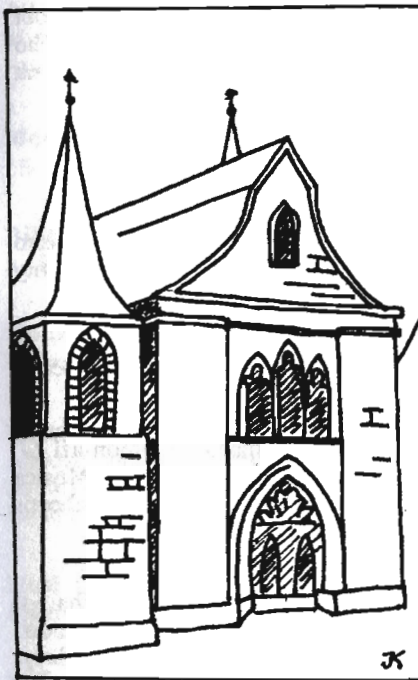
Neudělal Pán Bůh něco podobného? Místo aby nás káral, poučoval, odsuzoval - stal se jedním z nás. Místo aby na nás začal ze stupínku pokřikovat, sedl si s námi do lavice. Není nám vzdálený ani cizí. Na vlastní kůži poznal a prošel podobnými problémy jako sestra, kterou jsem dnes navštívil. I on byl unavený, opuštěný a neúspěšný. Když nejvíc potřeboval, aby nebyl sám, jeho přátelé usnuli. Nic si neusnadnil. Vzdal se svého božství, aby získal naši důvěru.

Tohle kdybych jí dokázal povědět. Pán Bůh nás nepřišel poučovat, ale povzbudit. Nepřišel, aby nám nakládal další povinnosti, ale přišel se s námi rozdělit o naše starosti. Přišel se s námi sdílet o naše přízemní starosti, aby nás z nich vysvobodil. Bůh je na naší straně, i kdyby se nám zdálo, že je daleko a vysoko.

Jiří Gruber

KNIHA

JIŘÍ OTTER: PRAHOU PO STOPÁCH ČESKÉ REFORMACE

Chtěla bych vás dnes upozornit na knížku, která není jen průvodcem po pražských památkách a s nimi souvisejících osobnostech z období české reformace. V kostce a metodicky nám připomíná všechny slavné děje naší historie a zavede nás i na místa dějinných tragedií. Zopakujeme si s ní znalosti dávno zapomenuté, ale dozvíme se mnoho nových zajímavých historických fakt. Je ověřenou pravdou, že kdo neví, odkud pochází, oč usilovali jeho předkové, jaké byly dějiny jeho národa, nemůže najít správné místo ve světě a správnou orientaci ve společnosti.

A v tematickém průvodci Jiřího Ottera se nám nabízí, že si znalosti o reformaci můžeme osvojit nejen snadno a rychle, ale hlavně přehledně a poutavě. Troufám si říct, že by tento průvodce neměl chybět v žádné evangelické knihovničce, i když se zrovna nechystáte na návštěvu Prahy.

Autor vychází z úvodního konstatování, že Praha jako matka měst naší vlasti byla také rodnou matkou české reformace, a to už od prvního reformního hnutí na Karlově univerzitě a při Betlémské kapli počátkem 15. století. A následně se stala jako hlava království i hlavou reformace v českých zemích na plných dvěstě let, až do doby tvrdé habsburské protireformační odplaty po bitvě na Bílé hoře. Průvodce vede návštěvníka chronologicky po pěti dobře určených městských okruzích: Starým Městem,

Novým Městem, Malou Stranou, Pražským hradem a Bílou horou. Autor sem vtělil mnohaleté zkušenosti, které získal jako dobrovolný průvodce zahraničních hostů. Všechny okruhy mnohokrát prochodil, a tak může uvést v minutách i průměrné trvání chůze mezi navštěvovanými objekty, aby si zájemci mohli naplánovat dobu, kterou chtějí jednotlivým památkám věnovat.

Domnívám se, že je užitečné si znova promyslet mnohé otázky spojené s reformací právě teď, kdy někteří lidé v naší republice usilují o znovupostavení mariánského sloupu, který byl vztýčen na Staroměstském náměstí roku 1650 na oslavu vítězství protireformace. Jako symbol habsburské protireformace a národnostního útlaku byl odstraněn v roce 1918.

Otterův průvodce nás zaujme už v úvodu, kde čteme: "Tuto první skutečnou reformaci v Evropě sice označujeme přívlastkem 'česká', platilo to však spíše po stránce regionální než nacionální. Šlo o reformaci v oblasti tehdejšího českého království, nikoli pouze Čechů. Při sledování pražských reformačních památek si ověříme, že mezi postavami české reformace byly zastoupeny kromě Čechů i další národnosti: Valdenští z Itálie, Němci, Poláci i Angličané. Český protestantismus měl od samého husitského začátku až po stavovské povstání mezinárodní účast i ekumenický charakter. Praha byla tehdy jako celá země z 90 procent protestantská a římská církev pod jednou zůstávala na okraji. Měla v Praze po dlouhou dobu pouze jeden farní kostel, a to na Hradě, ostatní byly husitské."

Čtenáři Kostnických jisker si jistě vzpomenou na seriál "Pražou 2000 po stopách reformace", který v tomto listě vycházel od května do listopadu. Nyní k nám tento průvodce přichází rozšířený v podobě sličné knížky, kterou stačí vzít a vydat se na cestu.

Eva Šimková

SETKÁVÁNÍ

OBSAH 3. ROČNÍKU (2001)

Úvodníky: Do třetího ročníku (JG) -1. Dva tisíce let (JG) -2. Téma - postní období (J. Malý) -3. Svátky jara (JV) -4. Kristus vstal (Jiří Paďour) -5. Svátky Ducha svatého (J. Šimsa) -6. Doba prázdnin a dovolených (JG) -7. Léto už je pryč (JV) -8. Vydat se na cestu (J.-D. Wohlfahrt) -9. O užitečnosti brzd (Jaroslav Vitek) -10.

Přečetli jsme pro vás: v číslech 3, 7, 9, 10.

Ankety: Myslíte, že u nás do 10 let bude přijat podobný "zákon o eutanazii" jako v Holandsku? -2. Jakou roli hraje půst ve vašem duchovním životě? -3. Toulavé boty aneb prázdninové návštěvy "cizích" sborů -8.

Rozhovory: O letničním hnutí v Čechách a na Moravě s ThDr. J. Halamou (druhá část) -1. O životě českých evangelických sborů na Ukrajině vypráví A. Mostecký -2. My Kubánci jsme všichni zajatci - s O.P. Sardiňasem -3. S L. Teccou z Angoly -4. O židovsko-křesťanských vztazích (M. St. Cheron) -5. Básník a filozof fotomontáží (J. Šplíchal) -6. Tentokrát s Irenou Raichovou -7. S PhDr. K. Cirklem o sdružení Musica sacra -8. S Mary Jane z Presbyterní církve v USA -9. Hleďte a naleznete - rozhovor s výtvarnicí Vlastou Švejsovou -10.

Bylo: Konvent -1. Instalace v Blahoslavově domě -1. Ekumenická bohoslužba -1. Cestou do Betléma -2. Ekumenická bohoslužba v brněnské katedrále -2. Strměchy 2001 -3. Zimní Travná 2000-2001 -3. Konfirmace -5. Dětský pěvecký sbor z Bratislavy-Petržalky v Brně -5. Pěvecký sbor brněnské katedrály v Červeném kostele -5. "Jarní" Vídeň -6. Výstava v Červeném kostele -6. Recenze jako opravdová -6. Zájezd do Sobotína -6. Návštěva z Basileje -6. O skautské bohoslužbě -6. Cantate Domino -6. Co bylo na synodu -7. S nedělní školou na výletě -7. Sborový víkend na Blažkově -7. Jarní školka mládeže Břeclavi -7. Rodinný Blažkov I, II -8. Na dva dny do Želiva -8. Z Blahoslavova domu do Vídně -8. Soustředění pěveckého sboru Cantate Domino -8. Retreat AY na Křemešniku -8. Skautský tábor v Horní Čermné -8. Kavárnička dříve narozených -8. Z Brna II do Apeldoornu -9. II. zářijové ekumenické bohoslužby -9. Koncert v Blahoslavově domě -9. Sjezd nejen evangelické mládeže -9. Blažkov III -9. Taizé - místo otevřených dveří -9. Fórum 200 -10. Retreat Akademické Ymky v Bělči -10. Školka mládeže v Rovečném -10. Dvacet kilometrů na jih od Brna -10. Dvakrát Cantate Domino -10.

Domácí pobožnost: J. Čapek: Mt 28,10-22 -1. R. Neumann: Komunikace -2. Martin Hošík: Máte doma nosítka? -3. Václav Slouk: Čas příhodný, den spásy -4. J. Veselý: Nechtěl bych vás nechat v nevědomosti -5. J. Keřkovský: Jak si Syn člověka neustlal v hrobě -6. M. Skálová: Potřebujeme Ducha svatého? -7. M. Nagy: Nebo kteřížkoli Duchem Božím vedeni bývají, ti jsou synové Boží -8. Ján Klátik: Pamiatka zosnulých -9. J. Gruber: 1. Kor 8,9 -10.

Články: JG: Jak poznáme Boží vůli -1. JV: Pomsta a odpuštění -1. JV: Věci, kterým se nelze vyhnout -1. J. Nantl: Eutanazie -2. L. Marková: O jednom humanitárním projektu Římskokatolické církve -3. J. Černý: Něco o ostravském sboru -4. E. Just: Anti-genesis -4. Dvě poznámky z časopisu Francouzské reformované církve v Basileji -4. J. Nantl: Registrované partnerství -5. O. Perregaux: Francouzská církev v Basileji -5. M. Schutz: ACAT (Akce křesťanů proti mučení) -6. C. Payot (D. Vaněčková): Uprchlíci -6. JV: Místo několika citátů -9. JG: Islám -9. USA 11. září -10. Slezská evangelická církev a.v. -10.

Medailonky: Emilka Plívová -1. Rádio Proglas -1. Dr. Klára Schlinková (E. Šimková) -5.

Biblické kvízy, recepty: Ve kterých městech se odehrály tyto příběhy -1. Kdo to řekl -2. Sedm slov z kříže -4. Nekvašený chléb -4. (Připravuje JG.)

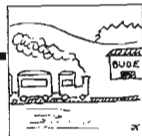
Koutek pro mládež: č. 1-9. Zcela svatá uklouznutí -5. Rady zkušeného ďábla -7, 8. Nehoda -9. (Připravuje M. Baláž.)

Historie: V. Pokorný: Stručná historie evang. ref. diasporního sboru v Brně -1, 2, 3. V. Novosadová-Otřisalová: Rychmanov - ostrůvek evangeliků -4. M. Šimsová: Cesta církve za války -6. J. Pokorný: Vzpomínky na náhradní studium evangelické teologie za tzv. Protektorátu -8. Osmdesát let sboru v Silůvkách -8.

Naši varhaníci: Ladislav Hájek -2. Martin Grombířík -3. Lubomír Ryšavý -4. Blahoslav Ryšavý -4. Gustav Hájek -7.

Kultura: Divadlo: Svět plný andělů -2. Inženýr na jevišti -4. Křesťanský magazín z Brna -2. Kniha: Naschválničci -3. E. Veškrnová: Jeviště života -4. E. Kohák: Poutník po hvězdách -7. Kniha P. Yancey: Nekončící milost -9. Jiří Otter: Pět okruhů po stopách české reformace -10. Výstava: I.N.R.I. -4. Fotomontáže Jana Šplíchala -5. Televize: Křesťanské magazíny z Brna.

Z našich sborů: Blažkov je náš -1. Výhody daňových odpisů -1. Usnesení staršovstva o vysluhování večere Páně ve sboru ČCE v Brně I -3. Společnost těla Kristova -3. Strategické rozhodování -3. Sborová statistika 1999 a 2000 -3. Jeronýmova jednota -5. Návrh nových sborových prostor na Opletalově -5. Výsledek sbírky na JJ -7. Salární příspěvky a daňová příznání za rok 2001 -8. Volby staršovstva v Brně I -9. JG: Křtitelnice v Červeném kostele -9. Televizní přenos bohoslužeb -9.

POZVÁNKA NA VYSTOUPENÍ NEDĚLNÍ ŠKOLY V BLAHOSLAVOVĚ DOMĚ.

Laskavý čtenář nechť si povšimne, že u slova vystoupení není uvedeno slovo "vánoční". Je to záměr, přesto, že to bude v neděli 23. prosince v pět hodin odpoledne. V minulých letech totiž už několikrát někteří diváci při dětských vystoupeních v Blahoslavově domě v ten čas hlasitě volali, že to nejsou žádné Vánoce, když chybí koledy, hvězdičky, pastýři, zvonečky a tak. Letos tedy pro jistotu ani nepřipravujeme vánoční hru - objeví se v ní tak trochu na okraj, že Vánoce by mohly být jednou z hrozných ran postihnuvších Egypt před odchodem synů izraelských. Spolu s ukázkami horní- i dolnoegyptského folklóru, pohledy na aktivity cestovních kanceláří i sdělovacích prostředků v této souvislosti apod., o tom možná přesvědčí vystoupení nedělní školy v uvedený den a hodinu. Kdo se dá pozvat a přijde, může si vyzkoušet, zda se i jemu rozšíří pohled na časy, kdy ještě Vánoce bylo bez obav možno pokládat za příjemné zpestření egyptského otroctví.

ju

Dětské vánoční bohoslužby ve sboru v Brno I budou čtvrtou adventní nedělí 23.12. v 10.00 v Betlémském kostele. Srdečně zveme.

EKUMENICKÉ BOHOSLUŽBY V KATEDRÁLE NA PETROVĚ

První den roku 2002 se v brněnské katedrále Petra a Pavla konají ekumenické bohoslužby, na které jsou zvány všechny brněnské církve a sbory. Pozvání platí i nám. Je to vítaná příležitost ke vzájemnému sblížení a navíc se letošní bohoslužba koná v rámci Světového dne modliteb za mír. Stejně jako v minulých letech zazní i letos na Petrově hudba v provedení některého brněnského tělesa. Tak tedy na Nový rok v 15 hodin na Petrově!

DALŠÍ POZVÁNÍ:

Ráda bych vás ještě upozornila na dva překrásné vánoční koncerty. První se koná v neděli 16. prosince v kostele sv. Janů na Minoritské ulici a bude při něm provedena Bachova mše A dur. Začátek je v 19 hodin.

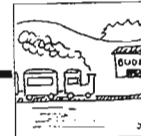
Druhý koncert bude na Boží hod, tedy 25. prosince, ve 20 hodin v katedrále Petra a Pavla. Zazní zde Vánoční oratorium J. S. Bacha. Oba koncerty pořádá agentura Amneris a vstupenky dostanete v předprodeji Národního divadla v Brně na Dvořákově ulici.

L. Marková

KLUB OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

(každý čtvrtek v 9 hodin na faře Opletalova 6)

6. 12.	Co je dobrého k jídlu pro naše děti, sestra Hana Miklánková
13. 12.	Křesťan a vánoční zvyky, sestry E. Marková a H. Pinknerová
20. 12.	Krásné povídání před Vánocemi, sestra Pavla Cetkovská

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

Brněnští skauti opět připravují tradičně dovoz Betlémského světla z Vídne, tentokrát v sobotu 15. 12. 2001. Hned v neděli bude k dispozici na Petrově od 10 hod.; v následujícím týdnu na Nové radnici. Přesná doba bude uvedena v denním tisku.

Vídeňští skauti zajišťují letecký dovoz z Betléma, aby pak bylo světlo přeneseno do téměř všech evropských států. V České republice se provádí rozvoz převážně po železnici z Brna.

V našem sboru je možno získat oheň Betlémského světla v neděli 16. 12. a pak v neděli 23. 12. v Betlémském kostele. Pro přenos světla jsou nejvhodnější malé lampičky s cylindrem naplněné olejem, nebo nádoby se svíčkou (kde je přenos náročnější).

Skauti si rozvozem a roznášením (vyjádření služby lásky!) tohoto Betlémského světla chtějí připomínat, že to Světlo - Ježíš Kristus - přicházející z Betléma mění náš život ze tmy ve světlo. Jako toto Betlémské světlo chceme svítit světu.

JČ

KAREL RECHLÍK - KOROUHVE KOMENSKÉHO KOSTEL - ADVENT 2001

Vystavená díla tematicky vycházejí z členění liturgického roku. Jejich záměrem je výtvarnými prostředky vyjádřit myšlenkový charakter a duchovní atmosféru jednotlivých období. Adventní korouhev má námět Zvěstování Páně, Vánoční Kristovo narození, Velikonoční Anděla zmrtvýchvstání a Svatodušní události Letnic.

Adventní čas je spojen s mnohými výroky starozákonních proroků. Vystaven je cyklus Tváře proroků, Jeremiáš a Izaiáš.

Všechny práce jsou vytvořeny temperovou a akrylovou technikou na volně zavěšeném plátně. Způsob jejich uplatnění navazuje na středověké tradice tématické výzdoby kostelních prostor, které nacházejí svoje pokračování i v současném umění. Řada z instalovaných korouhví byla během posledních let představena v Německu, Holandsku a Španělsku v rámci autorských výstav.

PhDr. Karel Rechlík se narodil v roce 1950 v Brně a žije v Brně - Tuřanech. Po soukromém studiu malířství absolvoval dějiny umění a filosofie na FF Masarykovy university v Brně a v roce 1974 obhájil disertační práci na téma: "Sakrální architektura v ČSR 1918-1938.

Vystavené obrazy je možno shlédnout před a po skončení bohoslužeb.

ZE SBORŮ ČCE

BRNO - ŽIDENICE

Jílkova 74

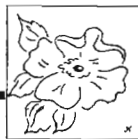
Farní úřad: Konečného 6, tel. 48538108

Bohoslužby - neděle 9 h.
Biblická hodina - čtvrtek 19 h.
Starší děti - úterý 15.30 h.
Mladší děti - středa 16 h.
Mládež - úterý 19 h.
Předkonfirmační cvičení - čtvrtek 18 h.
Dětská vánoční slavnost bude v neděli 23.12. v 9 hodin.

BRNO - HUSOVICE

Netušilova 26, tel. 45212420

Bohoslužby - neděle 9 h.
Biblická hodina - čtvrtek 17.30 h.
Děti - pondělí 18.15 h.
Mládež - pondělí 19.30 h.
Dětská vánoční slavnost bude v neděli 23.12. ve 14.30 hodin.

BRNO I

2.12.	Patočková Božena	82 let
4.12.	Růžičková Gabriela	30 let
7.12.	Michalová Alžběta	10 let
7.12.	Michal Jáchym	10 let
9.12.	Sobotka Karel	85 let
10.12.	Bačáková Vilma	89 let
10.12.	Bačák Radim	30 let
14.12.	Haluza Josef	60 let
18.12.	Pokorný Jan	83 let
19.12.	Hanych Jaroslav	40 let
19.12.	Křivánková Zdeňka	81 let
22.12.	Kyšová Gabriela	30 let
25.12.	Milušková Zora	81 let
25.12.	Ondrová Zora	81 let
26.12.	Ryšavý Milan	40 let

V říjnu byla pokřtěna:

7.10. Anna Benešová, nar. 22.8.2000

V říjnu jsme se rozloučili:

22.10. Libuše Kubíková, nar. 1923

25.10. JUDr. Josef Opletal, nar. 1902

V říjnu byli oddáni:

27.10. Zora Mikolášková a Josef Rýpar

BRNO II

1.12.	Emilie SLEZÁKOVÁ	92 let
4.12.	Štěpánka ČEŠKOVÁ	76 let
5.12.	Věra SMRČKOVÁ	81 let
5.12.	Jan KACKO	76 let
6.12.	Alma BAŤOVÁ	89 let
8.12.	Josef TOTUŠEK	81 let
11.12.	PhDr. Blanka PAVLINCOVÁ	77 let
14.12.	MVDr. Zdeněk MATYÁŠ	78 let
15.12.	Božena PEČINKOVÁ	84 let
15.12.	Helena MAJEROVÁ	91 let
15.12.	Štěpánka NECHYBOVÁ	89 let
17.12.	Božena SUCHÁ	77 let
18.12.	Růžena VOJTÍŠKOVÁ	76 let
19.12.	Edita SVOBODOVÁ	75 let
24.12.	Lydie Bláhová	75 let
25.12.	Kamila NOVÁKOVÁ	77 let
26.12.	Libuše MUSÍLKOVÁ	82 let
26.12.	František HEMBERA	84 let
27.12.	Marta LOSKOTOVÁ	80 let
27.12.	Jan STUDNICA	76 let
28.12.	Květa KRAMÁŘOVÁ	82 let
29.12.	Věra VONDROUŠOVÁ	88 let
30.12.	Ludmila DOBIÁŠOVÁ	85 let
30.12.	Vlasta JIŘÍČKOVÁ	79 let
31.12.	Jiří KLOSOWICZ	76 let

V říjnu byli pokřtěni:

14.10. Martina Jílková, nar. 28.3.1987

14.10. Vojtěch Elstner, nar. 25.10.1986

VÁNOČNÍ STROM REPUBLIKY

Slavnostní rozloučení se ztepilým smrkem se konalo 27. listopadu 2001 u myslivny Lišky Bystroušky v Bílovicích nad Svitavou. Jako každý rok jej potom Bílovičtí odvezli do Brna a darovali na Vánoční strom. Ten se 1. prosince navečer rozzářil na náměstí Svobody a bude tam svítit až do Nového roku. Tedy po celý měsíc prosinec mají všichni, kdo chtějí otevřít svou dlaň pro potřebné bližní, příležitost přispět do sbírky pod Vánočním stromem. Výtěžek sbírky, kterou tam organizuje Červený kříž, bude spravedlivě rozdělen mezi potřeby Červeného kříže a dostavbu SOS dětské vesničky v Brně - Medlánkách.

Eva Šimková

SLEZSKÁ EVANGELICKÁ CÍRKEV AUGSBURSKÉHO VYZNÁNÍ

První evangelické sbory se v těšínském knížectví začaly zakládat po roce 1524. Energického zastánce tu našla reformace především v knížeti Václavu Adamovi (16. stol.), který byl upřímný luterán. Na rozdíl od Čech a Moravy získalo Slezsko díky švédskému králi Karlu XII. jisté úlevy. Evangelikům byly povoleny domácí pobožnosti a roku 1709 byl dán souhlas ke stavbě tzv. Chrámu milosti a evangelické školy v Těšíně.

Po vydání tolerančního patentu byly slezské evangelické sbory a.v. součástí evangelické církve v Rakousku, kde tvořily samostatný slezský seniorát v rámci moravskoslezské superintendence.

Po vzniku republiky v roce 1918 nebyly ještě přesně stanoveny státní hranice. Protože vídeňská evangelická konsistoř padla, obrátila se Národní rada těšínského knížectví na evangelickou konsistoř ve Varšavě, aby přijala pod svou správu i evangelické sbory na Těšínsku. Ve stejnou dobu, kdy v Praze vznikla na generálním sněmu Českobratrská církev evangelická, sešlo se shromáždění zástupců 27 luterských sborů na Těšínsku, aby podepsali dohodu o svém přičlenění k luterské církvi a.v. v Polsku. Po rozdělení těšínského Slezska 28.7.1920 utvořily polské sbory, které zůstaly v ČSR, samostatný seniorát s oficiálním názvem "Augsburská evangelická církev ve východním Slezsku v Československu". Sbor ve Starých Hamrech se připojil k ČCE a evangelické luterské sbory, kde byla většina členů německé národnosti, se připojily k samostatné Německé evangelické církvi (Frydek, Ostrava a Bohumín).

V období mezi válkami si slezská evangelická církev a.v. vypracovala vlastní ústavu a řád, který však nebyl nikdy vládou potvrzen. Církev však byla státem uznávána a dotována.

Během druhé světové války bylo vedení církve zrušeno a administrativně začleněno k Německé evangelické církvi se sídlem ve Vratislavi. Osm kazatelů bylo odvečeno do koncentračních táborů; z nich tři se již nevrátili. Sborům byli dosazeni němečtí kazatelé a bohoslužby se konaly německy. V té době opět ožily domácí pobožnosti jako za starých časů.

Po roce 1945 zůstávala právní situace slezských luteránů stále nevyjasněná a vážně se uvažovalo o přičlenění k naší církvi. V červnu 1948 však byla Slezská evangelická církev a.v. oficiálně vládou potvrzena a stala se církví samostatnou.

Dnes má SCEAV ve 20 sborech asi 30 tisíc členů a její vedení je svěřeno biskupovi a církevní radě (4 laici a 4 duchovní), která sídlí v Českém Těšíně. Církev se dělí na pět seniorátů (jablunkovský, třinecký, frydecký, těšínsko-havířovský a ostravsko-karvinský). Ve většině sborů se káže střídavě česky a polsky. Nynější biskup SCEAV je Vladislav Volný, který je současně i předsedou Ekumenické rady církví v ČR. Karvinský kazatel Mgr. Jan Cieslar, do jehož sboru jsme byli pozváni, je zároveň náměstkem biskupa a má mimo jiné na starost Slezskou diakonii.

ZPRÁVY ZE STARŠOVSTVA

BRNO I

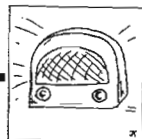
Na začátku schůze byl schválen podrobný plán bohoslužeb v adventním a vánočním období a zajištěny služby presbyterů. Sestře Pospíšilové byl odeslán děkonný dopis za práci ve staršovstvu a vedení pěveckého sboru. Pokračovali jsme v hledání vhodných kandidátů pro volbu do staršovstva. Bylo rozhodnuto pořídit novou digitální kopírku, která by měla nahradit i stávající inkoustovou tiskárnu. Sestra farářka informovala o přípravě vánočního dopisu, který bude v adventu v obálkách k dispozici v obou kostelech a na faře. Projekt přestavby našich sborových místností je před dokončením. Byl schválen návrh nájemní komise, která vybrala uchazeče o prodejní prostory, s nimiž nyní povedeme další jednání. Abychom mohli prodejny vybudovat vlastním nákladem, požádáme členy sboru o krátkodobé finanční půjčky. Evangelická akademie se na nás znovu obrátila s žádostí o pronájem prostor ve 2. patře sborového domu, které se od dubna uvolní po Britské radě. Na pátrání po studentech ztracených v Albánii bylo synodní radě odesláno 5.000 Kč. Staršovstvo přivítalo přemístění křtitelnice a poděkovalo bratřím Danu Navrátilovi za úpravu lavic a Davidu Pitákoví, který zhotovil na poklop nový křížek. Bratr David Mikolášek poděkoval všem, kteří se podíleli na přípravě svatby jeho dcery, jež proběhla v ekumenickém duchu (oddával P. Václav Slouk a kázala naše sestra farářka). Staršovstvo s radostí přijalo zprávu o zájmu mládeže podílet se aktivně na bohoslužbách čtením z Písma a modlitbami.

jg

BRNO II

Zjistili jsme, že před téměř rokem učiněné rozhodnutí svěřit správu celého objektu Blahoslavova domu realitní kanceláři je do jisté míry pomocí při provádění správy domu a očekáváme, že se podaří, aby takto poskytovaný servis byl ještě účinnější a lépe vyhovoval našim očekáváním. Jako nejsložitější a časově nejvíce náročný úkol se jeví záležitosti týkající se nájmu v bytech a nebytových prostorách Blahoslavova domu. Pokud jde o celkové hospodaření sboru, přijalo staršovstvo s uspokojením sdělení, že vůči sboru nikdo nemá pohledávky, které by byly v tomto čase splatné, zároveň však také scházejí rezervy pro případné nečekané výdaje. Staršovstvo se seznámilo s rozvrhem připravovaných služeb Božích v adventu a o Vánocích a podniklo opatření pro zajištění některých služeb Božích v lednu, v době, kdy bude ve sboru jen jeden z farářů. Rádi jsme přijali sdělení, že ve sboru Brno I jsou i letos ochotni konat služby Boží v neděli po Vánocích společně s Brnem II - letos opět v Blahoslavově domě. Těšíme se na tuto radostnou příležitost. Staršovstvo jmenovalo zástupce sboru do společné rady pěveckého sboru Cantate Domino. Zamýšlelo se nad tím, jak by bylo možno připomenout, že varhanní předehra ve shromáždění je součástí služeb Božích - příležitostí ke ztišení v jejich úvodu; nehodí se tedy už tak dobře k tomu, aby si při ní účastníci shromáždění vesele popovídali a sdělovali si neaktuálnější novinky. Ještě že se tak zatím (snad z ohleduplnosti ke kazateli?) neděje i v průběhu kázání. - Před vstupem do adventního času uvítáme v Blahoslavově domě seniorátní konvent, což představuje radost i povinnosti. Prosíme proto svůj sbor o součinnost.

ju

TÝDEN VE SBORU

BRNO I

18.30 - staršovstvo (10.12.)

17.00 - dětský klub
17.00 - biblická hodina pro děti
18.30 - příprava nedělní školy
19.30 - mládež

13.00 - služby Boží v Diakonii Hrnčířská
15.00 - kavárnička (pro dříve narozené)
16.00 - konfirmační příprava II.ročník
18.30 - mladší mládež
19.30 - starší mládež

9.00 - klub otevřených dveří
16.00 - konfirmační příprava I.ročník
17.00 - biblická hodina pro dospělé

PÁTEK

15.00 - náboženství - Rychmanov
16.00 - konfirm. příprava - Rychmanov
18.30 - zkouška pěveckého sboru CD

10.00 - nedělní škola pro děti
11.00 - setkání na faře při kávě a čaji
18.00 - pěvecký sbor mládeže Kúrovec

BRNO II

PONDĚLÍ

18.30 - staršovstvo (10.12.)

ÚTERÝ

19.30 - třicátníci (4.12., 18.12.)

STŘEDA

13.00 - služby Boží v Diakonii Hrnčířská
18.00 - biblická hodina v Blah. domě
18.15 - mládež

ČTVRTEK

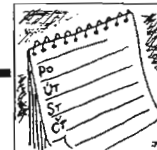
15.30 - vyučování dětí
16.30 - příprava konfirmandů

SOBOTA

9.30 - služby Boží v DD Kociánka
(1. 12., 15.12., 29.12.)

NEDĚLE

10.00 - setkání v Blahoslavově domě
při kávě a čaji

SETKÁVÁNÍ

BRNĚNSKÝ EVANGELICKÝ MĚSÍČNÍK Vydávají sbory

Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Vychází za finanční podpory města Brna. Internet: <http://setkavani.hyperlink.cz>. Odpovědní redaktori: Jiří Gruber, Jaroslav Vítek. Na čísle spolupracovali: Marek Baláš, Miloslav Cahlík, Dr. Jan Franců, Jana Kovářová, Ludmila Marková, Jiří Nantl, Ctirad Novák, Daniela Ryšavá, PhDr. Eva Šimková, RNDr. Blahoslav Šimek a externí spolupracovníci. Registrováno pod číslem R7/98. Vychází 10× ročně poslední neděli v měsíci. Časopis je možné objednat na adrese sboru ČCE Brno I. Na stejnou adresu je možno posílat i literární příspěvky. Doporučená cena jednotlivého čísla 12 Kč, pro předplatitele 10 Kč. Adresa sboru ČCE Brno I - Opletalova 6, 602 00 Brno, tel. 05/42211453, email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.berolina.cz/ccebrno>. Adresa sboru ČCE Brno II - Lidická 79, 602 00 Brno, tel. 05/41 21 24 69, email: evsboii@iol.cz. Datum uzávěrky příštího čísla: 6. 12. 2001